Depășiri

- depășire inferioară
 - în forma normalizată, exponentul negativ nu poate fi reprezentat în câmpul caracteristicii
 - numărul va fi considerat 0
- depășire superioară
 - în forma normalizată, exponentul pozitiv nu poate fi reprezentat în câmpul caracteristicii
 - numărul va fi considerat ±∞, după caz

Reprezentări denormalizate

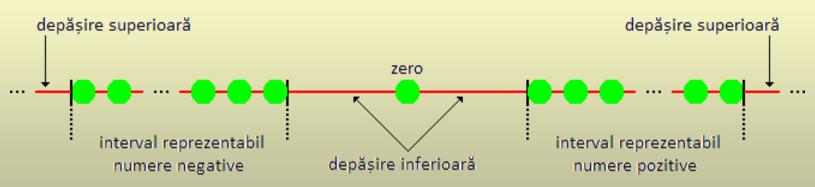
- număr mai mic în modul decât cea mai mică reprezentare normalizată nenulă
 - se renunță la normalizare
 - exponentul are valoarea minimă
 - simplă precizie: -127
 - dublă precizie: -1023
 - în acest caz, mantisa va fi 0.f, în loc de 1.f

Aproximări (1)

- depășirea inferioară este de fapt aproximare
 - un număr nenul foarte mic este considerat 0
- care este precizia reprezentării în virgulă mobilă?
 - depinde de exponent
 - simplă precizie: 2^{e-23}
 - dublă precizie: 2^{e-52}
- exponent foarte mare precizie foarte slabă

Aproximări (2)

- exemplu: e = 123
 - diferența între două numere consecutive reprezentabile exact este $2^{123-23} = 2^{100} \approx 10^{30}$
- ce putem reprezenta exact?
 - numere raționale (nu reale) doar o parte

Aritmetica în virgulă mobilă

• fie două numere

$$x=m_x \cdot 2^{e_x}$$
$$y=m_y \cdot 2^{e_y}$$

• operațiile aritmetice elementare

$$x+y=(m_x\cdot 2^{e_x-e_y}+m_y)\cdot 2^{e_y}$$
, dacă $e_x \le e_y$
 $x-y=(m_x\cdot 2^{e_x-e_y}-m_y)\cdot 2^{e_y}$, dacă $e_x \le e_y$
 $x\cdot y=(m_x\cdot m_y)\cdot 2^{e_x+e_y}$
 $x:y=(m_x:m_y)\cdot 2^{e_x-e_y}$

Adunarea în virgulă mobilă

- compararea exponenților
 - se egalizează prin deplasarea unei mantise
- adunarea mantiselor
 - în complement față de 2
- normalizarea sumei
 - dacă apare depășire oprire
- rotunjirea mantisei rezultat la numărul permis de biți

Înmulțirea în virgulă mobilă

- adunarea exponenților
- înmulțirea mantiselor
- normalizarea produsului
 - dacă apare depășire oprire
- rotunjirea mantisei rezultat la numărul permis de biți
- determinarea semnului rezultatului

Temă

- urmăriți paşii adunării și respectiv înmulțirii în virgulă mobilă pentru reprezentările numerelor scrise în baza zece ca -0,75 și 0,375
- se va considera reprezentarea în simplă precizie

V. Arhitectura și organizarea calculatorului

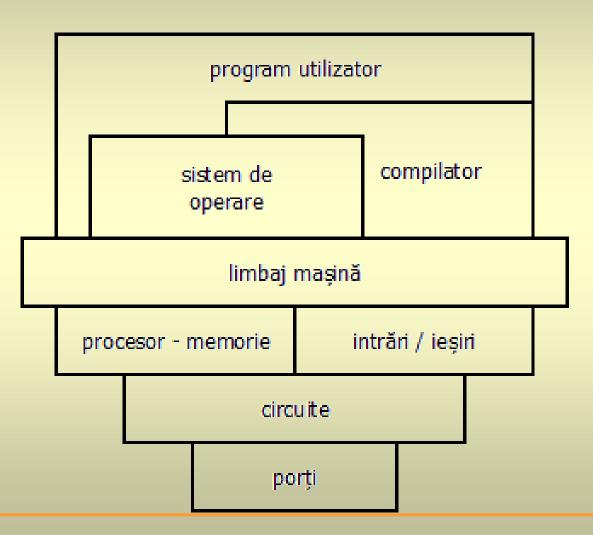
Calculatorul von Neumann (1)

- program memorat
 - codurile instrucțiunilor sunt reținute în aceeași memorie ca și datele
- memoria
 - ideal infinită; timp de acces egal la orice locație
- după execuția unei instrucțiuni urmează
 - instrucțiunea memorată imediat după ea
 - sau instrucțiunea indicată de cea curentă (salt)

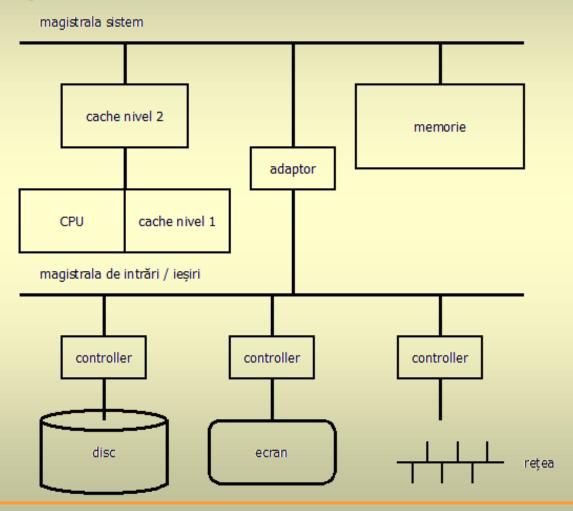
Calculatorul von Neumann (2)

- adresa instrucțiunii următoare este reținută în permanență
 - într-un registru dedicat PC (Program Counter)
 - și actualizată permanent, în funcție de tipul instrucțiunii curente ("normală" sau de salt)
- în fiecare moment, o singură instrucțiune este încărcată pentru execuție

Arhitectura unui sistem de calcul

Organizarea unui calculator

V.1. Arhitectura calculatorului: viziuni posibile

Programator vs. utilizator

- arhitectura calculatorului formată din
 - arhitectura setului de instrucțiuni (ISA)
 - organizarea maşinii
- viziunea utilizatorului
 - sistemul hardware
 pe care rulează
 - sistemul de operare peste care rulează
 - aplicații software

Viziunea programatorului (1)

- reprezentată de arhitectura setului de instrucțiuni
- materializată prin diverse limbaje
- în ordine crescătoare a nivelului de abstractizare
 - limbajul maşină
 - limbajul de asamblare
 - limbaje de nivel înalt

Viziunea programatorului (2)

limbaje de nivel scăzut Programe-aplicații
Limbaje de nivel înalt
Limbaj de asamblare
Limbaj mașină
Control microprogram
Hardware

independente de mașină

> specifice fiecărei mașini

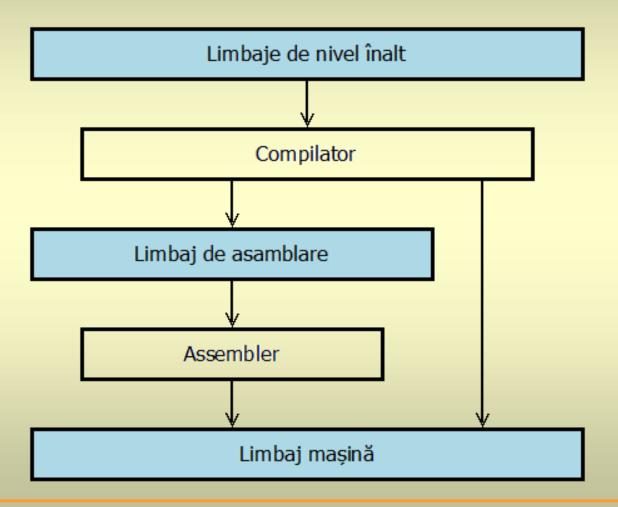
Limbaje de nivel scăzut

- limbajul mașină
 - caracteristic fiecărui procesor
 - constă din cuvinte peste alfabetul {0, 1}
- limbajul de asamblare
 - nivel (puțin) mai înalt
 - corespondență cu limbajul mașină (instrucțiuni)
- exemple
 - limbaj maşină: 0100 1010 1101 0010
 - limbaj de asamblare: sub myvar,5

Traducere (1)

- singurul limbaj înțeles de procesor este limbajul mașină
 - pentru a fi executat, un program trebuie tradus
- asamblor (assembler)
 - traduce limbajul de asamblare în limbaj mașină
- compilator
 - traduce un limbaj de nivel înalt în limbaj mașină
 - direct sau via limbajul de asamblare

Traducere (2)

Limbaje de nivel înalt - avantaje

- dezvoltare mai rapidă a programelor
 - instrucțiuni mai ușor de înțeles și mai puține
- întreținere mai ușoară a programelor
 - aceleași motive
- portabilitatea programelor
 - puţine detalii dependente de maşină
 - dar nu deloc portabilitatea nu e chiar 100%
 - fiecare limbaj necesită un compilator specific

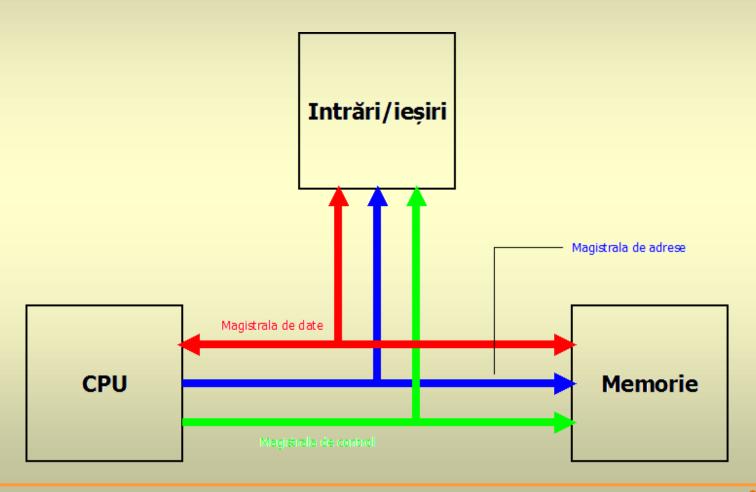
Limbaj de asamblare - avantaje

- eficiență
 - cod mai compact ocupă mai puțină memorie
 - viteză execuție mai rapidă
 - și compilatoarele urmăresc eficiența
 - dar programatorul poate obține rezultate mai bune
- acces la resursele hardware
 - exemplu: procesoarele au biţi care indică transportul şi depăşirea la adunare
 - nu sunt accesibile din limbajele de nivel înalt

Arhitect vs. implementator

- arhitectul proiectare de nivel înalt
 - componente complexe, fără a intra în detalii
 - cele principale
 - procesorul
 - memoria
 - dispozitivele de intrare/ieșire (I/O)
 - la care se adaugă magistralele prin care sunt interconectate

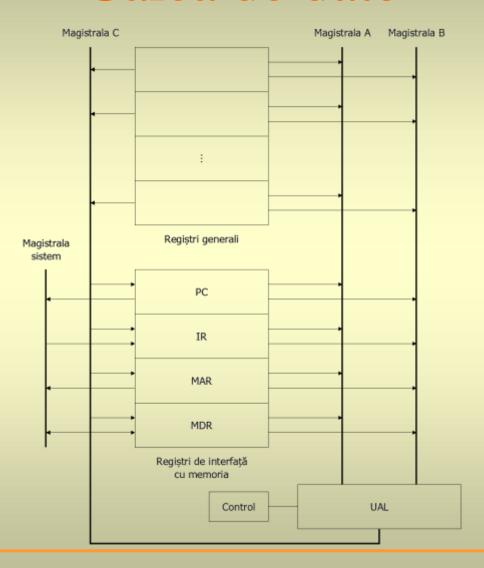
Viziunea arhitectului

Viziunea implementatorului

- proiectarea şi detalierea componentelor de nivel înalt folosite de arhitect
 - până la nivelul porților logice
- exemplu: procesorul
 - unitatea de control
 - calea de date: regiștri, unitatea aritmetico-logică
- aceeași arhitectură a setului de instrucțiuni poate fi implementată în moduri diferite

Calea de date

V.2. Organizarea calculatorului

Componentele principale

- Unitatea centrală de procesare (CPU)
- Memoria
- Dispozitive periferice (I/O = *input/output*)
- Magistrale
 - de date
 - de adrese
 - de control

Unitatea centrală de procesare

- numită și procesor
- execută instrucțiunile indicate de programator
- realizează prelucrarea datelor
- coordonează funcționarea celorlalte componente

Memoria

- stocarea informațiilor
 - date
 - instrucţiuni
- furnizarea informațiilor la cerere
- rol pasiv
 - "răspunde" la cererile venite din exterior
 - nu iniţiază niciodată un transfer

Dispozitivele periferice

- comunicarea cu exteriorul
- funcții foarte variate
 - preluare date
 - afişare
 - imprimare
 - stocare (persistentă)
 - etc.

Magistralele

- căi de legătură între CPU, memorie și periferice
- după informația care le parcurge
 - de date date şi instrucţiuni
 - de adrese adrese pentru memorie şi dispozitive periferice
 - de control semnale prin care CPU comunică cu celelalte circuite şi le controlează

V.3. Memoria

Tipuri de memorie

- ROM (Read-Only Memory)
 - conținutul său poate fi citit, dar nu și modificat
 - nevolatilă (nu își pierde conținutul la întreruperea alimentării)
- RAM (Random Access Memory)
 - conţinutul său poate fi citit şi modificat
 - volatilă (își pierde conținutul la întreruperea alimentării)

Memoria ROM - tehnologii

- PROM (*Programmable ROM*) conţinutul său poate fi programat de utilizator
- EPROM (*Erasable PROM*) poate fi șters și reprogramat de mai multe ori
 - UVEPROM (*Ultra-Violet EPROM*) ştergere prin expunere la radiaţie UV
 - EEPROM (*Electrical EPROM*) ştergere prin impulsuri electrice

Memoria RAM - tehnologii

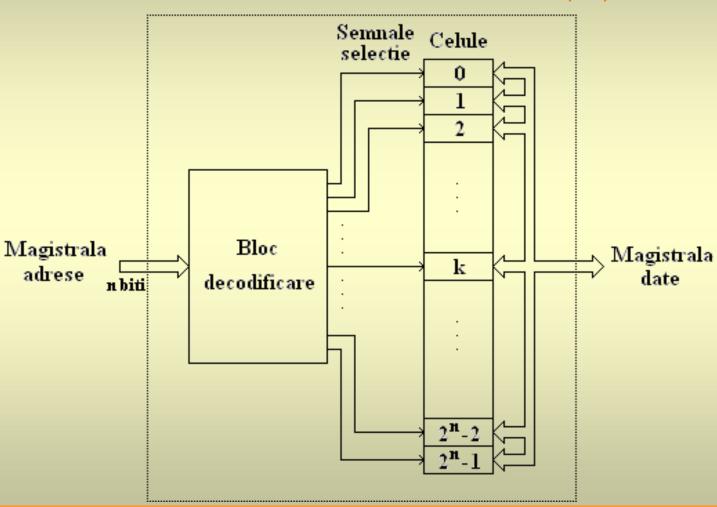
- SRAM (Static RAM)
 - viteză mare
 - preţ ridicat
- DRAM (Dynamic RAM)
 - mai lentă
 - densitate de integrare mare → spaţiu ocupat
 mic
 - preţ mai redus

Structura memoriei (1)

- şir unidimensional de celule (locaţii)
- fiecare celulă are asociat un număr unic adresa
- bloc decodificare selectează locația cu adresa indicată
- dimensiunea circuitului de memorie dată de numărul de biţi de adresă

 $dimensiune = 2^{nr_biti_adresa}$

Structura memoriei (2)

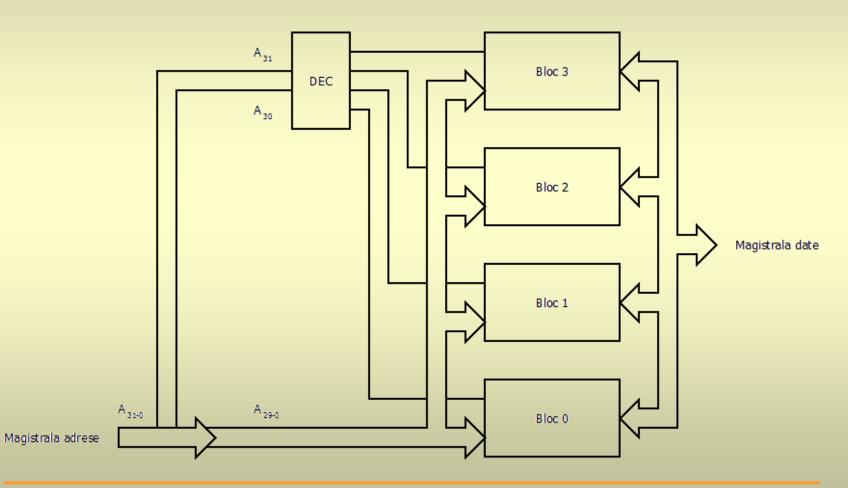
Spațiul adreselor de memorie

- limitat de capacitatea magistralei de adrese
 - deci este un element al arhitecturii calculatorului
 - exemplu: procesoare pe 32 biţi cel mult 4 GB (=2³²)
- nu se poate conecta memorie cu o capacitate mai mare decât maximul permis de magistrala de adrese
 - dar se poate mai puţin

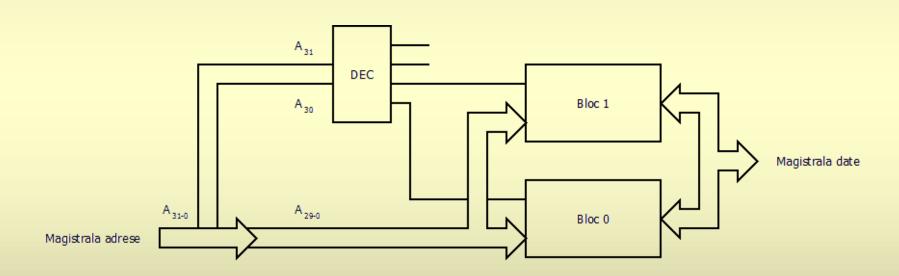
Decodificarea adreselor

- exemplu: procesor pe 32 biţi
- avem 4 circuite (blocuri) de memorie de câte 1 GB fiecare
 - total 4 GB maximum posibil
- pentru o adresă dată, cum este selectat circuitul potrivit de memorie?
- dar dacă avem doar 2 circuite de câte 1 GB?

Decodificare totală

Decodificare parțială

Tipuri de adrese

- absolută
 - numărul de ordine asociat unei celule
 - numerotarea începe de la 0
- relativă
 - poziția față de un octet de referință
 - exemplu: indicele unui element într-un tablou
- simbolică
 - identificator alfanumeric atașat unei adrese
 - exemplu: numele unei variabile

Ordinea octeţilor (1)

- o variabilă poate ocupa mai multe locații de memorie
 - consecutive
- exemplu: variabilă de tipul *unsigned int*
 - ocupă 4 octeți
 - − presupunem că adresele ocupate sunt 150÷153
 - care dintre octeți se găsește la adresa cea mai mică? dar la cea mai mare?

Ordinea octeţilor (2)

- decizia este luată la proiectarea unității de procesare (CPU)
 - care realizează citirile și scrierile în memorie
- variante
 - little endian octetul cel mai puțin semnificativ
 la adresa cea mai mică
 - big endian octetul cel mai semnificativ la adresa cea mai mică

Exemplu

unsigned int x = 0xB67A49E3; // B67A49E3₍₁₆₎

little endian		big endian	
adresă	valoare	adresă	valoare
	• • •		• • •
153	$B6_{(16)} = 10110110_{(2)}$	153	$E3_{(16)} = 11100011_{(2)}$
152	$7A_{(16)} = 01111010_{(2)}$	152	$49_{(16)} = 01001001_{(2)}$
151	$49_{(16)} = 01001001_{(2)}$	151	$7A_{(16)} = 01111010_{(2)}$
150	$E3_{(16)} = 11100011_{(2)}$	150	$B6_{(16)} = 10110110_{(2)}$
	• • •		• • •